

ΔΑΣΗ ΚΑΙ ΖΟΥΓΚΛΕΣ

ΖΟΥΓΚΛΑ : Μ' αὐτὸ τὸ ὄνομα στὶς Ἰνδίες ὁ λαὸς ὀνομάζει τὶς μεγάλες ἐκτάσεις, ποὺ εἶναι σκεπασμένες ἀπὸ δένδρα καὶ πυκνὴ καὶ ὑψηλὴ πρασινάδα (θάμνους καὶ χόρτα). Ἰνδικὰ προφέρεται **Τζόνγκλ** ἀπὸ τὸ Σανακριτικὸ **Τζάγκαλα**. Ἀφ' οὗτου ὁ περίφημος ἄγγλος ποιητὴς καὶ συγγραφεὺς Κίπλιγκ ἐξέδωσε τὸ ὠραιότατο βιβλίον του «Τὸ βιβλίον τῆς Ζούγκλας», συνηθίστηκε μὲ τὴν Ἰνδιάνικη αὐτὴ ὀνομασία νὰ ὀνομάζωνται Ζούγκλες, γενικὰ τὰ μέγαρα-παρθένα δάση, ὅπου ἀφθονοῦν τὰ ἄγρια θηρία.

Τέτοια δάση εὐρίσκονται στὶς Ἰνδίες, στὴν Ἀφρική, τὴ Βραζιλία, σὲ χώρες δηλαδὴ ποὺ ἀνήκουν στὴν Τροπικὴ ζώνη τῆς Γῆς, ὅπου ἡ θερμότητα εἶναι μεγάλη καὶ διαρκής.

Αὐτὴ ἡ θερμότητα, καθὼς καὶ ἡ ἀφθονία τῶν βροχῶν, ποταμῶν καὶ λιμνῶν, εὐνοοῦν τὴν καταπληκτικὴν ἐξάπλωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς φυτείας.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν τροπικῶν αὐτῶν χωρῶν, εὐρίσκονται μεγάλες ἐκτάσεις δασῶν καὶ εἰς ἄλλας χώρας, μὴ τροπικὰς, ὅπως εἶναι ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ἀσια-

τικὴ Σιβηρία. Ἐπίσης καὶ εἰς τὰ Σκανδιναυϊκὰ κράτη (Φιλανδία, Σουηδία, Νορβηγία) κλπ.

Τὰ μεγαλύτερα ὅμως δάση τῆς Γῆς εἶναι τέσσερα : Ἐνα στὴ βορρεια Ἀμερικὴ, ποὺ καλύπτει τὶς περιοχὰς τοῦ Κουεμπέκ καὶ τοῦ Ὀντάριο, στὰ βόρεια τοῦ Ἀγ. Λαυρεντίου καὶ φθάνει μέχρι τοῦ κόλπου Οὐδσωνος, τοῦ Καναδά καὶ τὴν χερσόνησον τοῦ Λαμπραντόρ. Δηλαδὴ πρόκειται γιὰ μιὰ ἑκτασί μῆκους 2.750 χιλιομέτρων, πλάτους δὲ 1.600.

Ἄλλο μεγάλο δάσος ἐκτείνεται σ' ὅλη σχεδὸν τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀμαζωνίου ποταμοῦ, βορειοδυτικὰ τῆς Βραζιλίας, μὲ ἐπιφάνεια μᾶκρους 3.400 χιλιομέτρων καὶ πλάτους 2.000.

Τρίτο μεγάλο δάσος εὐρίσκειται στὴ μεσημβρινὴ Σιβηρία, ἀπὸ τὶς πεδιάδες τοῦ Ὀμπιος πρὸς δυσμὰς, μέχρι τῶν κοιλάδων τοῦ Ἰντιγκίσκα πρὸς ἀνατολάς. Ἡ ἑκτασίς του εἶναι 4.800 μὲ 2.700 χιλιόμετρα, ὅπου κυριαρχοῦν τὰ πελώρια κωνοφόρα δένδρα.

Τὸ τέταρτο, ποὺ εἶναι καὶ τὸ μεγαλύτερον ὅλων, ἔχει ἐπιφάνειαν ἐνδὸς ἑκατομυρίου τετρ. χιλιομέτρων, δηλαδὴ δύο φορές ὅση

είναι ελόκληρη ἡ Γαλλία. Ἀπλώνεται δὲ ἀπὸ τὶς πηγὰς τοῦ Νείλου καὶ τοῦ Ζαμβέζη μέχρι τῶν κοιλάδων τοῦ Κόγγο.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀπέραντα καὶ μεγαλοπρεπέστατα δάση εἶναι τὰ φυσικὰ ἄστυλα τῶν παντὸς εἶδους ἀγρίων θηρίων καὶ ὄλοι οἱ διάφοροι ἐξερευνηταὶ καὶ συγγραφεῖς τὰ ὀνομάζουσι «παρθένα δάση» γιὰτὶ εἶναι ἀπρόσιτα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους Ἐξαιρετικὰ δὲ ἐκεῖνα ποὺ εἶναι στὶς Τροπικὲς χῶρες τὰ ὀνομάζουσι «τροπικὰ δάση», γιὰτὶ εἶναι μιὰ ἰδιαίτερη καὶ πυκνότερη βλάστησι ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης ὑγρασίας καὶ θερμότητος.

Τώρα ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Κίπλιγκ ποὺ πῆρε γιὰ τὸ διβλίον τοῦ τὸ Ἰνδιάνικο ὄνομα ζουγκλα, γιὰ τὰ δάση τῶν Ἰνδιῶν, γενικεύτηκε σχεδόν, λογοτεχνικὰ, γιὰ τὰ παρθένα δάση μὲ τὰ ἄγρια θηρία των.

Οἱ Εὐνήσιοι ὁμοίως χωρικοὶ μας, ποὺ τὰ πανέμορφα ἑλληνικὰ δάση, ὅπου μοσχοβολοῦν οἱ θάμνοι καὶ τὰ δέντρα μας, τὰ καλοῦν μὲ τὴν ἀπλή γλῶσσαν τοὺς «λόγους» καὶ «:ουμάνια» πρέπει νὰ ξέρουν πῶς καὶ ἡμεῖς γράφοντας γιὰ τὶς «ζουγκλες» ὀνομάζουμε μ' αὐτὸ τὸ ὄνομα μονάχα τὰ ξενικὰ παρθένα καὶ τροπικὰ, μεγάλα δάση.

Α. Π.